

Elméleti összefoglaló:

Rezgésstan, mint tudományterület a tanulmányaink során többször is előfordul:

- elektromágneses rezgőtörök leírása hasonlóan történik, mint a lengőrendszer leírása
- lineáris szabályozások (PD szabályozó)
- hangok forrása
- molekulák, kristályok első közelítésben modellezhetők rugó-tömeg lengőrendszerrel

Gépészmérnöki gyakorlat:

- rugalmas felfüggesztések, járműdinamika
- szilárdságtan, fáradásos igénybevétel
- gépalkotás, rezgészigetelés
- gépkarbantartás, rezgésfelügyelet

Ütközés:

Ütközés során megváltozik az ütköző testek sebességállapota.

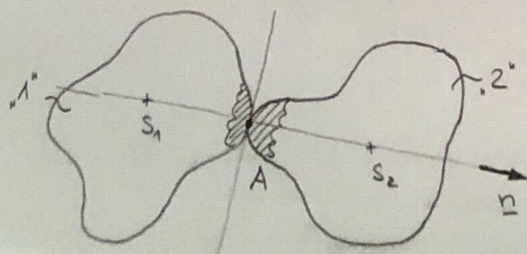
- Ütközési modell:
- nem vesszük figyelembe az ütközés időtartama alatt lejátszódó folyamatokat
 - az ütközés előtti sebességállapot $[\underline{s}_i, \underline{c}_i]$, és az ütközési tényező (e) segítségével számolható az ütközés utáni sebességállapot $[\underline{w}_i, \underline{v}_i]$, ahol $i=1,2$
 - akkor jöhet létre ütközés, ha a testek érintkeznek és az érintkezési pontok seb.-e eltérő

Alapvető feltevések:

- az ütközés olyan rövid idő alatt játszódik le, hogy a testek közben nem mozdulhatnak el
- olyan nagy erők lépnek fel ütközés közben, hogy minden más erő elhanyagolható (kivéve ha a test a környezethez van rögzítve, ekkor a környezeti erők figyelembe veendőek)
- az ütköző testek az érintkezési pont környezetén lokálisan deformálódhatnak, ettől a ponttól távolabb már elhanyagolhatóak tekinthetők
- a mechanikai energiavesztésre az ütközési tényező (e) segítségével következtethetünk (anyag tulajdonságoktól függően)
 - $e=1$ tökéletesen rugalmas ütközés
 - $e=0$ tökéletesen rugalmatlan ütközés (képletanyag)
 - $0 < e < 1$ részben rugalmas, részben képletanyag ütközés
- az érintkezési pontban nincs súrlódás, a közös érintő síkkal párhuzamosan nem additív az erők (csak normális irányban)

Centrikus ütközés

Egy test szempontjából centrikus az ütközés, ha nincs a környezethez rögzítve és súlypontja rajta van az ütközési normálison.

- ütközési normális az 1-es test felől a 2-es felé mutat

impulzusmegmaradás:

$$\underline{I}(t_1) - \underline{I}(t_0) = - \int_{t_0}^{t_1} \underline{F}_A dt$$

perdiületmegmaradás:

$$\underline{II}(t_1) - \underline{II}(t_0) = - \int_{t_0}^{t_1} \underline{M}_0 dt$$

Centrikus ütközés esetén a súlypontok rajta vannak a hatásvonalán, tehát, során fellepo az ütközés

$$\omega_1 = \Omega_1$$

$$\omega_2 = \Omega_2$$

$$r_s = \frac{m_1 r_{s1} + m_2 r_{s2}}{m_1 + m_2} \quad (\text{közös súlypont})$$

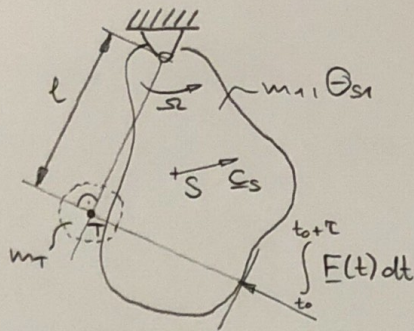
$$\Downarrow \frac{d}{dt}$$

$$v_s = \frac{m_1 v_{s1} + m_2 v_{s2}}{m_1 + m_2} \equiv v_s$$

Ütközés lejátszódása: A testek az ütközés első szakaszában benyomódnak. Ez addig tart, amíg el nem érik a közös súlypont sebességét. Az ütközés második szakaszában a benyomódott testek részben visszanyerik eredeti alakjukat. A testek között az ütközés teljes időtartama alatt csak nyomóerő hat. Ebből következik, hogy a sebességek is ilyen értelemben változnak.

Álló tengely körül elforduló test ütközése:

Centrikus ütközéstől eltérően, itt a test kapcsolatban van a környezettel (jelen esetben csuklóval rögzített), így fellepnek az ütközési erő nagyságrendjébe eső kilyszenerők, ami nem hagyható figyelmen kívül.

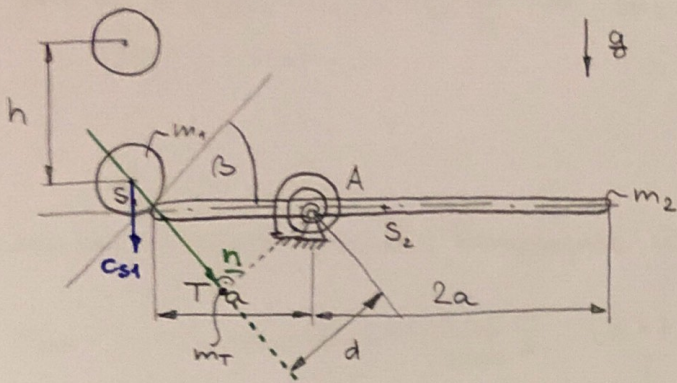
Radialelettétel:

$$\Theta_{O_1} \omega_1 - \Theta_{O_1} \Omega_1 = -l \int_{t_0}^{t_0 + \tau} F(t) dt$$

$$\frac{-v_s}{l} = \frac{-c_T}{l}$$

$$m_T = \frac{\Theta_{O_1}}{l^2} \quad \text{redukált tömeg}$$

Álló tengely körül elforduló testek ütközése:

- $h = 0,115 \text{ m}$
- $m_1 = 6 \text{ kg}$
- $m_2 = 6 \text{ kg}$
- $e = 1$
- $\bar{e} = 0,75$
- $\beta = 60^\circ$
- $a = 0,3 \text{ m}$

Az ütközés m_1 szempontjából centrikus!
 m_2 szempontjából a címben ismertetett ütközés

1) Ütközés talppontja:

- I. Ütközési normális kijelölése
 - II. „A”-ból merőleges állítása n -re (metszéspont: T)
- AT távolság: $d = a \sin(30^\circ - \beta) = \underline{\underline{0,15 \text{ m}}}$

2, Redukált tömeg számítása:

$$m_T = \frac{\Theta_a}{d^2}, \text{ ahol } \Theta_a = \frac{1}{12} m_2 (3a)^2 + m_2 \left(\frac{3}{2}a - a \right)^2 = \frac{3}{4} m_2 a^2 + m_2 \frac{a^2}{4}$$

$$= m_2 a^2$$

$$= \underline{\underline{0,54 \text{ kgm}^2}}$$

$m_T = \underline{\underline{24 \text{ kg}}}$

3, A görgő mozgásállapota az ütközés előtt:

mechanika alapján: $c_{s1} = \sqrt{2gh} = \underline{\underline{1,50 \frac{\text{m}}{\text{s}}}}$

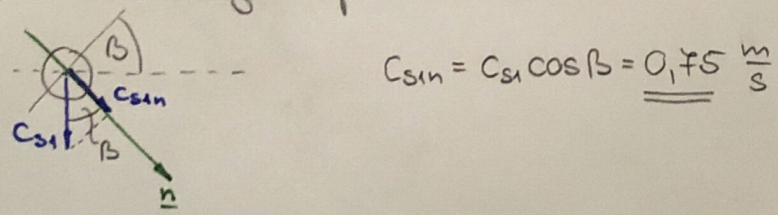
$[\Omega_1 | c_{s1}] = [0 | 1,50]$

4, A rúd mozgásállapota az ütközés előtt

$c_T = \Omega_2 d = 0 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ (mivel $\Omega_2 = 0 \frac{\text{rad}}{\text{s}}$)

$[\Omega_2 | c_T] = [0 | 0]$

5, c_{s1} normális irányú komponense:

$c_{s1n} = c_{s1} \cos \beta = \underline{\underline{0,75 \frac{\text{m}}{\text{s}}}}$

6, Közös súlypont sebességének normális komponense:

$c_{sn} = \frac{c_{s1n} m_1 + \overset{=0}{c_{Tn}} m_T}{m_1 + m_T} = \underline{\underline{0,15 \frac{\text{m}}{\text{s}}}}$

T sebessége az ütközés után:

$$v_T = v_{sn} + e(v_{sn} - c_T) = 0,3 \frac{m}{s} \Rightarrow \omega_2 = \frac{v_T}{d} = \underline{\underline{2 \frac{rad}{s}}} \quad (e=1 \text{ esetén})$$

$$= \underline{\underline{1,75 \frac{rad}{s}}} \quad (\tilde{e}=0,75 \text{ esetén})$$

f) m_1 sebességének normális komponense ütközés után:

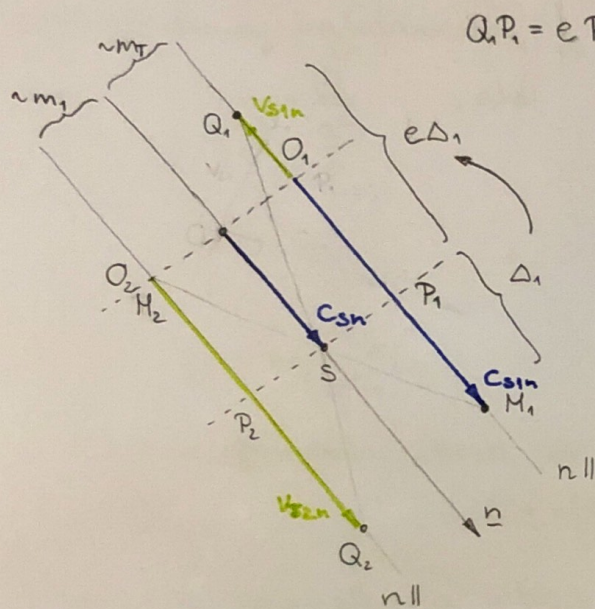
$$v_{s1n} = v_{sn} + e(v_{sn} - c_{s1n}) = \underline{\underline{-0,45 \frac{m}{s}}} \quad (e=1 \text{ esetén})$$

$$= \underline{\underline{-0,3 \frac{m}{s}}} \quad (\tilde{e}=0,75 \text{ esetén})$$

tangenciális komponens:

$$v_{s1t} = c_{s1t} = c_{s1} \cdot \sin \beta = \underline{\underline{1,3 \frac{m}{s}}}$$

8. Maxwell-ábra: (egyszerűsített)

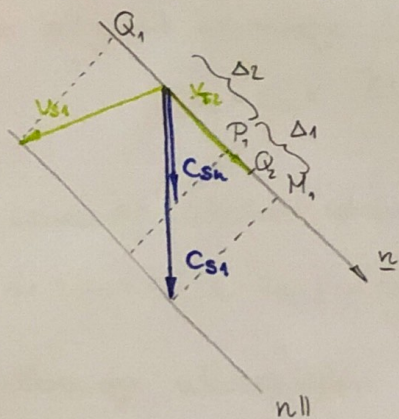
$$Q_1 P_1 = e P_1 M_1$$

$$P_1 M_1 = c_{s1n} - c_{s2n}$$

$$Q_1 P_1 = v_{s1n} - c_{s2n}$$

$$\left. \begin{array}{l} P_1 M_1 = c_{s1n} - c_{s2n} \\ Q_1 P_1 = v_{s1n} - c_{s2n} \end{array} \right\} \Rightarrow v_{s1n} = c_{s2n} + e(c_{s1n} - c_{s2n})$$

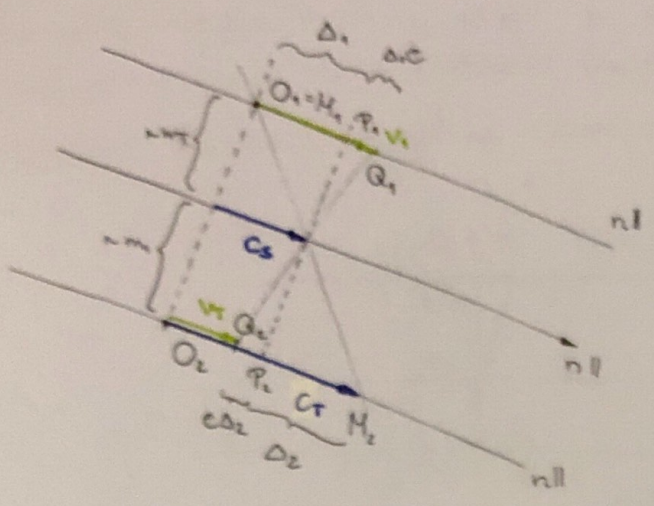
Általánosságban:

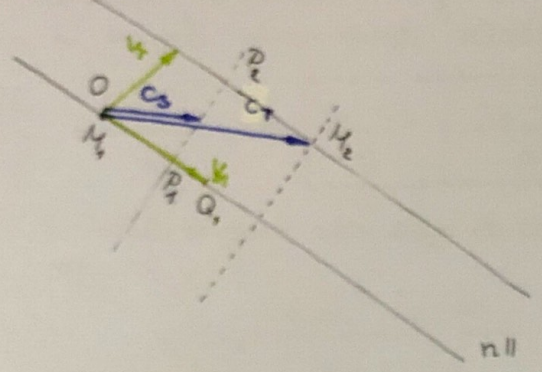
7. Maxwell-ábra

Egyszerűsített:

$$\frac{P_1 M_1 \cdot c}{\Delta_1} = \frac{Q_1 P_1}{\epsilon \Delta_1}$$

Általánosított:

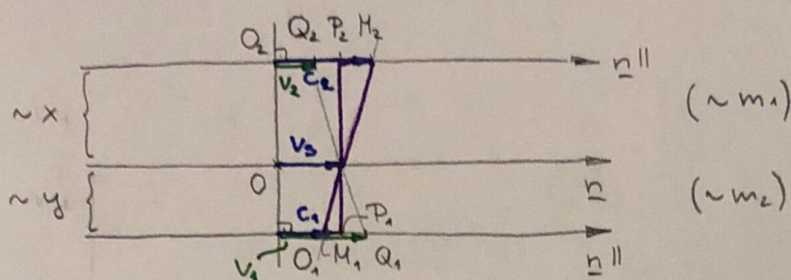

Maxwell ábra arányainak magyarázata:

Miért m_1 , illetve m_2 arányában szerkesztünk párhuzamosokat az ütközési normálissal?

Alapvetően, hogyha $m_1 > m_2$, akkor a súlyponti sebesség számításánál az m_1 tömegű test sebességét nagyobb súllyal vesszük figyelembe. Ezzel magyarázhatók a feltüntetett arányok.

Levezetés: Tekintsük az alábbi általános, egyszerűsített Maxwell ábrát:

Tekintsük ismeretlenek és jelöljük x, y -al az $\overline{O_2 P_2}$, illetve $\overline{O_1 O}$ távolságokat, és a levezetéshez használjuk ki a hasonló háromszögek tételét: ▽

$$\frac{\overline{P_1 M_1}}{y} = \frac{\overline{M_2 P_2}}{x} \Rightarrow \boxed{\frac{v_3 - c_1}{y} = \frac{c_2 - v_3}{x}}$$

Használjuk ki a közös súlyponti sebességének kifejezését:

$$v_3 = \frac{c_1 m_1 + c_2 m_2}{m_1 + m_2}$$

Behelyettesítés után:

$$\frac{\frac{c_1 m_1 + c_2 m_2}{m_1 + m_2} - c_1}{y} = \frac{c_2 - \frac{c_1 m_1 + c_2 m_2}{m_1 + m_2}}{x}$$

$$\frac{c_1 m_1 + c_2 m_2 - c_1 (m_1 + m_2)}{y (m_1 + m_2)} = \frac{c_2 (m_1 + m_2) - c_1 m_1 - c_2 m_2}{x (m_1 + m_2)}$$

$$\frac{m_2 (c_2 - c_1)}{y (m_1 + m_2)} = \frac{m_1 (c_2 - c_1)}{x (m_1 + m_2)}$$

$$\boxed{\frac{x}{y} = \frac{m_1}{m_2}}$$